

РЕШЕНИЕ

№ 1515

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **11660** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 24. 10. 2013 г. по НАХД № 13710 / 2012 г., Софийски районен съд, НО, 6 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 12-512 / 07. 06. 2012 г. издадено от Главния директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор при ДАМТН, с което на Н. И. Н., е наложена глоба в размер на 150 лв. на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за технически изисквания към продуктите /ЗТИП/, за нарушение на чл. 11 от Наредбата за безопасната експлоатация и технически надзор на асансьори /НБЕТНА/.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Н., с която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява. От същия са постъпили писмени бележки по съществото на спора, като прилага копие от съдебно решение по сходен казус.

Ответникът по касационната жалба, чрез писмен отговор на процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Б. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е при извършена проверка на служители от ГД „ИДТН”, в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „в”, че в сградата се експлоатира електрически пътнически асансьор. Асансьора се поддържа от [фирма], на базата на договора за абонаментно сервизно обслужване и анекс към него. Установено е, че Н. Н. е определен за лице, което да контролира работата на другите асансьорни техники и да следи за безопасната експлоатация на поддържаните от дружеството асансьори. Установено е също така, че Н. не е извършил външен оглед на асансьора по чл. 26, ал. 1, т. 3 от НБЕТНА най – малко веднъж на 12 месеца, като в дневника на асансьора липсва запис на извършения такъв оглед и за резултатите от него.

На 10. 01. 2012 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на жалбоподателя на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 11 от НБЕТНА.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 12-512 / 07. 06. 2012 г. издадено от Главния директор на Главна дирекция Инспекция за държавен технически надзор при ДАМТН.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че първоинстанционното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

С обжалваното наказателно постановление, на физическото лице Н. Н. е наложена глоба в размер на 150 лв. на основание чл. 55, ал. 2 от ЗТИП, за нарушение на чл. 11 от НБЕТНА.

Съгласно чл. 11 от НБЕТНА, асансьорните монтьори по чл. 8 извършват най-малко веднъж на 12 месеца външен оглед по чл. 26, ал. 1, т. 3 на асансьорите и записват резултатите от него в дневника на асансьора по чл. 9, ал. 1, т. 4.

Съгласно чл. 8 от НБЕТНА, лицата, които поддържат асансьори, определят асансьорния монтьор с най-висока степен на правоспособност от персонала си, който трябва да контролира работата на другите монтьори и да следи за техническото състояние и за безопасната експлоатация на поддържаните асансьори.

В конкретния случай етажната собственост находяща се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „в”, е сключила договор за абонаментно обслужване и ремонт на асансьори с [фирма].

Видно от приложената заповед № 158 от 27. 09. 2006 г. на прокуриста на [фирма], за лице по чл. 8 от горепосочената наредба е определен именно Н. И. Н.. По делото е налице също така и декларация от Н., с която същия декларира, че е съгласен да изпълнява дейностите по чл. 8 от Наредбата, поради което неоснователни са доводите в касационната жалба, че жалбоподателят не бил административнонаказателно

отговорно лице.

В съответствие със законовата норма, правилно от страна на районния съд е констатирано, че жалбоподателят, като лице по чл. 8 от Наредбата, не е извършил най-малко на 12 месеца външен оглед на асансьора, което е установено от липсата на записи за това в дневника на асансьора, който задължително се води на основание чл. 9, ал. 1, т. 4 от НБЕТНА.

Касае се за административно нарушение извършено чрез бездействие и доколкото задължението за извършване на външен оглед е най-малко веднъж на 12 месеца, след като последния запис в дневника на асансьор е от 16. 11. 2010 г., към момента на извършване на проверката- 10. 01. 2012 г., същото е установено.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, въззивния съд е постановил правилно решение.

Съдът намира за неоснователни и доводите, че издаденото НП не било редовно връчено на жалбоподателят, тъй като безспорно същия го е получил доколкото го е оспорил пред съда, а жалбата му очевидно е приета за допустима от СРС, който се е произнесъл по съществото на спора.

Съдът намира за неоснователни и доводите за намаляване на размера на санкцията към законовия минимум от 100 лв., тъй като районния съд е изложил доводи в тази насока, които настоящата касационна инстанция намира за правилни и законосъобразни, а и освен това поддръжката на асансьори е свързана със защита живота и здравето на ползващите ги лица, поради което се нуждае от засилен контрол и правилно е определено в случая размера на наложеното административно наказание. Съдът намира за неоснователно и позоваването на практика на АССГ по сходен казус, тъй като в хода на другото административнонаказателно производство са констатирани съществени нарушения на административнопроизводствените правила изразяващи си в съставяне на АУАН в отсъствието на нарушителя, без да са налице основания за това, каквито нарушения обаче не са налице в настоящото производство. Обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24. 10. 2013 г. по НАХД № 13710 / 2012 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение – 6 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.